A Siroki díj (vándorserleg) eddigi tulajdonosai

l993 Péter Géza
l994 Ballagó Emánuel
l995 Virágh Dezső
l996 Laskay Sándor
l997 Vas Sándor
l998 Tóth Sándor
200l Lakó Antal
2002 Gere Géza
2004 Diószeghy Sándor
2005 Soós János
2006 (Dogosi Károly jelölt, elhalálozott)
2008 Makai Pál
2011 Pócsi Béla
2012 Pálinkás György
2013 Maróti Béla
2014 Paraszka János
2015 Lipták József
2016 Kerek László
2017 Kertész Dezső
2018 Gergácz Imre

SIROKI ZOLTÁN ALAPÍTVÁNY

IDŐSZAKI KIADVÁNYA

30. SZÁM

2019 ÁPRILIS-JÚNIUS

IMPRESSZUM

SIROKI ZOLTÁN ALAPÍTVÁNY IDŐSZAKI KIADVÁNYA

MEGJELENIK : negyedévente

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG: az alapítvány elnöke és kuratóriumi tagjai

A kuratórium elnöke: Varga Sándor
A kuratórium tagjai: Küzmös Csaba
Lakó Antal
Vajó Sándor
Virágh Dezső

LEVELEZÉSI CÍM: Varga Sándor Nyírtura, Rózsa u. 10. 4532

EMAIL CÍM: vargasa@freemail.hu

HONLAP: www.sirokialapitvany.hu

ADÓSZÁMUNK: 188044861-1-15

A másik pár - ahol a tojó előző évben lágyhéjú tojásokat tojt-egy hónappal később fogott költésbe, viszont két fias, 6-7 napos tojást találtam az egyik ellenőrzés során.

Két hét múlva ellenőriztem őket, de sajnos mindkét tojáson apró sérülések voltak, mintha több helyen kilyukasztották volna őket. Az egyik már félig kiszáradt, a másikban is elhalt már az embrió. Arra gyanakodtam, hogy a szülők a magas, szűk odúban ráugranak a tojásokra, ezért az odúból 15 centimétert levágtam és mászó ráccsal láttam el. Ez meg is hozta az eredményt, a második fészekaljból kikelt 2 fióka és szépen nevelték is őket. Gyűrűzéskor vettem észre, hogy a nagyobb fióka fején kicsit hiányos a pihetollazat. Egy hét múlva már egyértelmű volt, hogy az öregek tépik a fiókákat. Újabb egy hét múlva már szinte csak a szárny és farok tollak voltak a fiókákon, ezért kénytelen voltam elvenni őket és kézzel tovább nevelni. Mire önállóvá váltak szépen kitollasodtak, mindkét madár tojó lett.

Összességében elmondhatom, hogy kisebb nehézségekkel ugyan, de végül sikeresen tudtam szaporítani az ibolya lórikat, amelyek még inkább a szívemhez nőttek az évek során. Kis méretük, csendes hangjuk és persze szépségük miatt mindenkinek ajánlom, aki lórikkal szeretne foglalkozni.

Gyenis László

Két és fél hetes korukban meggyűrűztem őket 5 és fél mm-es gyűrűvel, és egyben az odút is kitakarítottam. Ezt a kirepülésig még kétszer meg kellett ismételni, mert a híg ürülék miatt a fészekanyag nagyon átnedvesedett. Ez egyébként más lóriknál is nagy problémát jelent, ezért cserélhető fiókos odút készítettem nekik, így az alom csere könnyen és gyorsan elvégezhető. Most már szinte minden lórimnál ezt a típust használom. Kis testű madarak ellenére az ibolya lórik meglehetősen sokáig voltak az odúban, a kirepülési idő 50 nap volt.

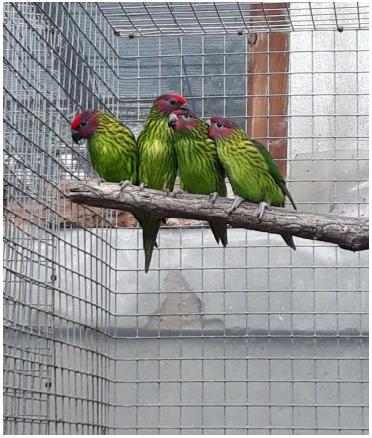

Együtt a család

A tollvizsgálati eredmény alapján egy hím és egy tojó lett a két fióka. Önállóvá válásuk után leválasztottam őket a szülőktől egy másik röpdébe, és kitakarítottam az odút. A pár körülbelül három hét múlva ismét tojt, de sajnos mindkét tojás terméketlennek bizonyult. Harmadik fészekaljat nem raktak.

Tisztelt Madárbarát

A Siroki Zoltán Alapítvány – amellett hogy legfontosabb céljaként ápolja Siroki Zoltán emlékét – egyik legfőbb feladatának tekinti az ismeretterjesztést. Úgy gondoljuk, e munkákkal visszük tovább leginkább Siroki Zoltán szellemiségét. Az Alapítvány kuratóriuma folyamatosan kutatja névadója örökségét. Újabb és újabb cikkeire bukkanunk rá, melyeknek - többségében - még ma is van aktualitása. E cikkeket folyamatosan közöljük kiadványunkban, és örömmel jelenthetjük ki, még jó pár éven át olvashatják őket időszaki kiadványunkban.

A múlt kutatása, ápolása mellett hasonlóan fontos a jelen történéseinek dokumentálása, hiszen az utánunk következő generációk - amennyiben szükségesnek látják – segítségünkkel még könnyebben dolgozhatják, használhatják fel e korszak eredményeit.

Újabb és újabb tenyésztőket veszünk rá, győzünk meg róla, hogy osszák meg tapasztalataikat mindannyiunkkal. Külön öröm számunkra, ha olyan tenyésztőt sikerül írásra buzdítani, aki még sohasem ragadott tollat. E kiadvány tenyésztői írásának szerzőjére ez nem áll fenn, hiszen több szakmai cikkét is olvashattuk régebben, mégis nagy öröm számunkra, hogy megtisztelt bennünket e beszámolójával, hiszen különleges és népes tenyészetének gondozása mellett nem igen jut ideje az ilyen „úri” időtöltésre. Köszönjük neki.

Május végéig van lehetőség az adó 1%-ának a civil szerveztek számára történő felajánlásra. Amennyiben lehetősége van rá, kérjük támogassa munkánkat adójának 1 %-ával. Adószámunkat az impresszumban is feltüntettük. Köszönjük segítségüket.

VÁLOGATÁS SIROKI ZOLTÁN ISMERETTERJESZTŐ ÍRÁSAIBÓL
30. RÉSZ

Szabad-e japáni sirálykákat dajkaszolgálatra felhasználni?

(folytatás)

Sokkal több baj származik abból, hogy a külföldi import megszűnése miatt nincs vérfrissítés, ezért máris fellépett a rokontenyésztés következménye, a degeneráció. Kezdetben az ilyen madarak külleme semmit sem árul el, de meddőségük a több generáción keresztül folytatott rokontenyésztést bizonyítja. Ezen pedig sajnos, még sirálykával sem tudunk segíteni. 3 év leforgása alatt kereken 50 hegyesfarkú amandínát tenyésztettem, de ezek közül egy sem mutatott különös vonzalmat a japáni sirálykák felé, pedig ugyancsak igénybe vettem őket.

Abban tökéletesen egyetértek Vargha Béla barátommal, hogy ha csak lehet, ne vegyük igénybe a sirályka dajkaszolgálatát. De kérdem, mi szegény magyarok megengedhetjük-e magunknak azt a luxust, hogy nehezen és nagy anyagi áldozatok árán beszerzett exotaállományunk szaporulatáról lemondjunk csak azért, mert fenn forog a „Pragung”veszélye.

Egyesek szerint ez a veszély még zebrapintyeknél is csak akkor forog fenn, ha a sirálykák által felnevelt zebrák az önállóság elérése után továbbra is sirálykákkal együtt tartatnak. Ha idejében elkülönítjük a fiatalokat, megfeledkeznek a sirálykákról. Minden esetben számolni kell azonban a veszéllyel akkor, ha a nevelőszülők idegen fiókákat egymagában nevelnek.

40 éve már annak, hogy Boér Béla százados Németországból nagyobb díszpintyszállítmányt hozatott. Volt közöttük néhány pár háromszínű apácamadár is. Szerencsés szállítmány volt, mert csupa egészséges és fiatal madár érkezett. Az apácamadarakból nekem is jutott egy pár. A madarak érkezésüket követő évben költeni kezdtek. Nagy volt örömöm, mert a háromszínű apácamadár költéséről a fogságban akkor még nem volt irodalmi adat. Tudván, hogy az apáca fajok fogságban milyen nehezen költenek, bizony én az első fészekaljat sirálykák alá tettem és nagy élvezettel néztem, miként fejlődnek a kikelt fiókák. Pontos feljegyzéseket tudtam készíteni a költés minden fázisáról. A többi költést már az apácaszülőkre bíztam és azok is szépen nevelték, de ezt előre nem tudhattam.

Neveltettem sirálykával pillangópintyet, tigrispintyet, amarantot, de sohasem bántott a lelkiismeret. Könnyű a nyugatnémeteknek és a hollandoknak a dajkaszolgálat ellen prüszkölni. Náluk nincs komoly beszerzési nehézség, de nekünk mindent el kell követnünk, hogy a nehezen beszerzett madárállományt nem csak megtartsuk, hanem gyarapítsuk is. Ehhez pedig a sirálykák komoly segítséget nyújthatnak.

Örömömre este azonban a madár kint volt a ketrecben és szemmel láthatóan jobban érezte magát. Kíváncsian néztem az odúba, és ott volt a tojás. Olyan lágy héja volt, mint egy hüllő tojása. Ekkor már evett a madár, jobban volt így másnap visszatettem a helyére. Második tojást nem tojt, de gondoltam jobb is így. Ugyanez megismétlődött augusztusban is. Megint ki kellett vennem, mert a hím az elgyengült, kiszolgáltatott tojóval állandóan párosodni akart. Ismét nagyon nehezen tojt egy lágy héjú tojást. Úgy gondoltam, hogy ebből a tojóból sajnos nem lesz tenyészmadár. Szeptember végén ismét eltűnt a tojó az odúban - rögtön rosszra gondoltam. Nagy meglepetésemre azonban egy ép, normál héjú tojást találtam az odúban. A tojó szépen ülte és egy hét után átvilágítva láttam, hogy termékeny a tojás. Sajnos nem kelt ki, de így is nagyon bizakodó voltam, mert reményt láttam a szaporításukra. Ezzel a 2017-es szezon véget ért.

2018 tavaszán ismét kikerültek a kis röpdékbe. Az egyik pár - amelyik előző évben kétszer üreset tojt - most elsőre tojt két termékeny tojást. A tojó kifogástalanul kotlott, a kikelt fiókákat pedig szépen nevelték. Feltűnő volt a fiókák vastag pihe tollazata, amely annyira dús, hogy ránézésre nem lehetett megállapítani, hogy egy vagy két fióka van-e az odú alján. Ez valószínűleg arra vezethető vissza, hogy élőhelyükön, Új-Guineában a hűvös hegyvidéki erdőket lakják.

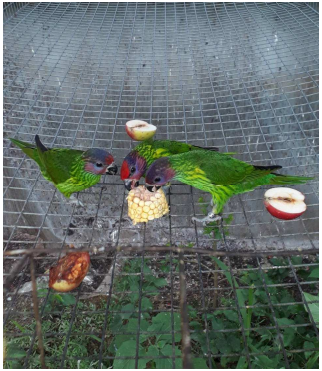

Kirepülés után egy héttel már önállóak a fiókák

A másik pár, amelyik a ketrec alján aludt, továbbra sem foglalta el a deszkaodút, ezért tettem be nekik egy keskeny, magas természetes odút, hátha megtetszik nekik. Így is lett, egy hét múlva már ebben aludtak. Júniusban láttam a tojón, hogy tojni készül, de napokig nem találtam tojást az odúban, viszont a madár egyre rosszabbul lett. Egyik nap már nem repült fel a ketrec aljáról, enni is alig tudott, a hím pedig agresszíven viselkedett vele. Ekkor kivettem a tojót, tapintható volt a tojás a kloákában. Néhány csepp paraffinolajat cseppentettem bele és enyhén megmasszíroztam. A tojót kivettem a röpdéből és az odúval együtt egy kisebb kalitkában egy fűtött helyiségben helyeztem el, hátha meg tudja tojni a tojást. Másnap reggel a ketrec alján ült a madár. Nem evett, nagyon gyenge volt, ellenkezés nélkül hagyta, hogy megfogjam. Szomorúan tettem vissza az odúba, s le is mondtam róla.

Fiókáit etető szülő

Minden állatkert igénybe veszi a dajkaszolgálatot, amikor a kutya szoptat tigris vagy oroszlánkölyköt. Ugyanezt a szolgálatot teljesítik a keltetőgépek is, madarak esetében.

Fotó: www.efinch.com

Ugyanezt tesszük mi is, amikor a gyönyörű és nagyon drága Gould amandinákat a sirálykával neveltetjük.

Befejezésül ismételten hangsúlyozom, hogy elvben tökéletesen egyetértek Vargha Béla barátommal. azonban ez a szép elv a gyakorlatban nem mindig tartható be.

Díszmadártenyésztés 1972

TENYÉSZTŐI BESZÁMOLÓK A HAZÁNKBAN TENYÉSZTETT RITKA MADÁRFAJOK TENYÉSZEREDMÉNYEIRŐL
35. RÉSZ

Az ibolya lóri első sikeres hazai tenyésztése

Az ibolya lóri (Psitteuteles goldiei) a lórifélék családjába tartozó kistermetű papagáj. Korábban az ékfarkú lórik (Trichoglossus) genusba sorolták, ma már a Psitteuteles genus három fajának egyike, alfaja nincs. Hazája Pápua-Új Guinea középső hegyvidéki területei, általában a 800-2200 m tengerszint feletti magasságú esőerdőket lakja. Párosával vagy kis csapatokban jár élelem után, mely nektárból, virágporból, gyümölcsökből és kisebb rovarokból áll.

Érdekes módon több mint 30 évi papagáj tartás és tenyésztés során a lórik mindvégig elkerülték érdeklődésemet. Egyszer egy német tenyésztőnél tett látogatás alkalmával, a házigazda eladásra kínálta szivárványos lóri fiataljait azzal az indokkal, hogy nagyon érdekes madarak, nem fogom megbánni. Elhoztam a lórikat és tényleg nem bántam meg, hamar megtetszett viselkedésük a színpompájuk mellett. Ma már több mint 20 pár lórim van, sok pár évek óta szaporodik.

Tenyészpár

Ibolya lórikat a 90-es évek végén láttam először szintén egy német tenyésztőnél. A szép kis színpompás madarak egy növényekkel benőtt kerti röpdében éltek. Nagyon megtetszett az igényesen, természetközelien berendezett volier az apró lórikkal. Ekkor elhatároztam, hogy egyszer nekem is lesz ilyen lórim, bár akkor ecsetnyelvű papagájokkal még nem foglalkoztam.

Közel húsz év elteltével, 2015 őszén szereztem be három pár fiatal ibolya lórit német, olasz, és belga tenyésztőktől. A karanténozás után a madarakat tavaszig a telelőben helyeztem el nagy kalitkákban, 10-12 Celsius-fok hőmérsékleten. Sajnos tavaszig két madár elpusztult, így maradt két pár. Őket áprilisban együtt helyeztem el egy kis függesztett röpdében, védőház nélkül, ahol 2016 őszére szépen párba is álltak. Mivel a lórik odúban alszanak, kezdettől fogva két odút akasztottam fel a röpdébe nekik. Az egyik pár az egyik odúban aludt, a másik viszont az etető edény alatt a ketrec alján a sarokban. Ezt a furcsa szokásukat még ősszel a hidegek beálltával is megtartották. A fagyok megérkeztével bevittem őket a telelőbe, ahol a két pár külön helyet kapott.

2017 tavaszán ismét a kinti függesztett ketrecekbe kerültek, melyek mérete 0,7m x 2,0m x 1,0 m. A kisméretű,deszkából készült odút az etető ajtó fölé, a röpde belső felére akasztottam fel. Mivel ekkor a madarak már két évesek voltak, kíváncsian vártam esetleges költésüket. Májusban az egyik pár - amelyik korábban is odúban aludt - tojt két apró tojást, melyeket szépen kotlottak is. Sajnos mindkettő terméketlen volt, ezért két hét után elvettem őket. Hat hét szünet után megint két tojást rakott a tojó,de ismét mindkettő üres volt. Hagytam, hogy végig üljék, majd amikor otthagyták a tojásokat elvettem őket. Ennek a párnak ezzel véget ért a 2017-es tenyészszezon.

5 hetes fiókák az odúban